

АНГЕЛИКА.

Щемъ си поговори другъ пжтъ повече.

КЛИТАНДРУ.

Уви! колко лошо ми ранявашъ сърцето, когато ми казвашъ че искашъ да са отдалечишъ; въ каква жалостъ ма оставяшъ сега!

АНГЕЛИКА.

Ще намеримъ средство за да са видимъ изъ ново.

КЛИТАНДРУ.

Да. Но азъ мисла че като ма оставишъ мене, ще отидешъ да намеришъ единъ мъжъ тѣзи мисаль ма обива; правата що иматъ мъжете са толкозъ строги за единъ любовникъ, който толкозъ обича.

АНГЕЛИКА.

Бищишъ ли толкозъ глупавъ да имашъ това безпокойствие, а мислишъ ли ти че обичаме ние такива мъжие които не са достойни за назъ? Оженвами са за тѣхъ, защото нѣма на кжде, и че зависи ми отъ родителите които не гледатъ освѣнъ за доброто на чадата имъ; но ние знаеме какъ да ги оправдаемъ.

Г. ДАНДЕНЪ.

Ето какви обесници са жените ни!!

КЛИТАНДРУ.

Ахъ! Трѣбва да кажа и това, че онзи който ти са дади за мъжъ беше малко достоенъ за